

Ks. WŁADYSŁAW PIWOWARCZYK — Kielce

WYCHOWANIE ALUMNA W SEMINARIUM W DUCHU APOSTOLSKIM

I. Uzasadnienie

1. Apostolat a idea kapłaństwa (J 20, 21).

2. Apostolat a definicja kapłaństwa w prawie kanonicznym *Ordo ex Christi institutione ad fidelium regimen et cultus divini ministerium* (c. 948).

3. Historyczny rozwój, treść upomnień i ceremonie święceń mniejszych, a zwłaszcza większych według pontyfikału.

4. Przykłady z życia św. Szczepana, Filipa, Wawrzyńca, św. Franciszka z Assyżu i wielu innych św. diakonów.

5. Wskazania papieży: Piusa X, Benedykta XV, Piusa XI, Piusa XII (por. *Notre Sacerdoce* Mgr Pierre Veuillot, Paris 1954).

II. Praktyka apostolska alumna w środowisku. Gustaw Thils powołuje się na ankietę episkopatu Francji i nawołuje wychowawców w seminariach, aby zaprawiali alumnow do apostolatu przez dobry wpływ na kolegów i wspieranie misji, czyli tworzenie tzw. klimatu ducha apostolskiego. (*Nature et spiritualité du clergé diocésain*). Alumn już w seminarium winien utwierdzić się w przekonaniu, że apostolat jest integralną częścią jego obowiązków w ramach powołania. Skuteczność zaś apostolatu opiera się na osobistej świętości kapłana we współpracy z łaską, na doświadczeniu dzięki praktyce apostolskiej w środowisku seminarium i na wakacjach w parafii w świetle świętych wzorów. Stopień wpływu przykładu świętych będzie zależał od tego jaką kleryk zajmie wobec środowiska pozycję: czynną bierną czy obronną (Por. Rowid *Środowisko i jego funkcja wychowawcza* oraz Radliński *Stosunek wychowawczy do społecznego środowiska*).

Alumn winien możliwie najlepiej poznać siebie i środowisko.

Poznawaniu siebie winno towarzyszyć: a) nadprzyrodzone nastawienie do ludzi na podłożu cnót teologicznych i b) pokora.

III. Metody pracy apostolskiej alumna. Apostolat przekazuje ludziom życie Boże przez ułatwienie poznawania prawdy i umiłowania jej. Jakim sposobem?

a) modlitwą (*contemplata aliis tradere*),

b) ofiarą w zjednoczeniu z Chrystusem jako akt wynagrodzenia,

- c) własnym przykładem zwłaszcza przez indywidualne kontakty,
- d) zbiorowymi dyskusjami dla prostowania błędnych pojęć,
- e) lekturą, głównie Pisma św., obrazami kinowymi, telewizją, sztukami teatralnymi,
- f) działalnością charytatywną.

Wyżej podane metody akcji apostolskiej winny być kontrolowane przez władze seminarium, a na parafii przez proboszcza. Ta kontrola winna mieć na uwadze, aby alumn każdym czynem apostolskim rzucał między sobą a ideą kapłaństwa trwałą pomost, jak tego domaga się Pius XII.